

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Den rabatordning, der her spørges til, er baseret på, at DSB efter aftale med arrangører af kursus, konferencer, lejre o.lign. fremstiller nogle tilbudsfoldere til hver af disse arrangementer. Arrangørerne kan så udsende disse foldere til deltagerne i det pågældende arrangement. Den enkelte deltager betaler en rabatteret billetpris på afrejsestationen, og han eller hun får samtidig ved stempling på folderen i et kasseapparat gjort denne gyldig som billet.

Ordningen blev i sin tid indført for at få udnyttet ledig kapacitet i togene. Som alle ved, har der været en enorm tilstrømning til den kollektive trafik, men ikke en tilsvarende økonomisk mulighed for at udbygge trafikapparatet til at klare spidsbelastningerne. Derfor er der nu på en lang række tidspunkter ikke ledig kapacitet i togene. Dette er naturligvis specielt tilfældet omkring weekender og højtider. Derfor har DSB set sig nødsaget til at indføre differentierede rabatsatser, afhængigt af rejsedag og rejsetidspunkt.

Der ydes som hidtil 40 pct. rabat, hvis de pågældende rejser foretages tirsdage, onsdage eller torsdage, hvor der er den største ledige kapacitet. Fredage og mandage er rabatsatsen 25 pct., hvis rejserne kan foregå uden for de mest belastede tidspunkter, altså spærretidderne, som er mellem kl. 14 og 19 på fredage, kl. 8 og 12 på lørdage og kl. 14 og 24 på søndage. Hvis man ønsker at rejse på de pågældende tidspunkter, ydes der fortsat rabat, men den er nu nedsat til 10 pct.

Meningen med at differentiere rabatterne på denne måde er at animere arrangørerne til at lægge rejserne, hvor det er muligt, uden for de perioder, hvor DSBs kapacitet er fuldt udnyttet. Det er mit indtryk, at det for en del arrangementers vedkommende, f.eks. på kursuscentre, absolut er muligt at flytte begyndelses- og afslutningstidspunkterne således, at rejserne derved billiggøres, altså med den størst mulige rabat. Men det er helt sikkert sådan, desværre, at især en del ungdomsorganisationer kan have vanskeligt ved at tage sådanne hensyn, og det er da også årsagen til, at vi ikke, som det forretningsmæssige egentlig ville påbyde, stryger rabatten helt, men bevarer den om end lave rabatsats også

i de tilfælde, hvor man helt uafhængigt vil bestemme, hvornår man vil rejse.

Nørgaard Sørensen (S):

Jeg skal selvfølgelig takke ministeren for svaret, men sige, at jeg ikke er særlig tilfreds med det. Men det havde ministeren måske heller ikke ventet.

Spærretidderne, man har indført, er netop de tidspunkter, der er væsentlige for disse organisationer. Der er tale om frivilligt og ulønnet organisationsarbejde, og derved har disse mennesker kun mulighed for at rejse, når de har fri, og det vil typisk sige fra fredag kl. 15-16 til søndag aften, men lige netop på de tidspunkter har man altså indført den allerlaveste rabat.

Jeg tror, det er ganske katastrofalt for organisationerne, og jeg er vidende om, at Dansk Ungdoms Fællesråd har henvendt sig til ministeren i et brev af 1. marts 1983, hvori man skriver, at man i Dansk Ungdoms Fællesråd er forstående over for DSBs kapacitetsproblemer, men finder det ufatteligt, at DSB tilbyder en rabatordning, som de er klar over ikke vil kunne benyttes. Kan ministeren bekræfte det synspunkt, Dansk Ungdoms Fællesråd har her, at man nu indfører en rabatordning, som ikke vil kunne benyttes?

Det andet, jeg gerne vil spørge om i denne forbindelse, er, hvilke forhandlinger med brugerne af rabatterne og shell-folders ministeren har haft - her tænker jeg selvfølgelig først og fremmest på Dansk Ungdoms Fællesråd - inden beslutningen om de nye rabatordninger blev taget og sat i værk. Hvilke forhandlinger med disse brugerorganisationer har ministeren haft?

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Vist var jeg på forhånd klar over, at hr. Nørgaard Sørensen ikke ville være tilfreds, for jeg havde ikke sådan noget, jeg kunne glæde ham med. Jeg er da heller ikke selv tilfreds. Det er klart, at når man må begrænse fordele, så er man utilfreds med at skulle gøre det, og alle andre bliver også utilfredse. Herom er vi ikke uenige.

Derimod synes jeg, det er meget at sige, at ordningerne ikke vil kunne benyttes, for de 10 pct. kan opnås i en lang række tilfælde.